Verordening Maatschappelijke ondersteuning gemeente IJsselstein 2026

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen 3
Artikel 1. Definities 3
Hoofdstuk 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning 5
Artikel 2. Algemene voorzieningen 5
Artikel 3. Maatwerkvoorzieningen 5
Hoofdstuk 3. Toegang 5
Artikel 4. Melding 5
Artikel 5. Onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren 6
Artikel 6. Aanvraag maatwerkvoorziening 7
Artikel 7. Advisering 7
Hoofdstuk 4. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen 8
Artikel 8. Criteria maatwerkvoorziening 8
Artikel 9. Gebruikelijke hulp 10
Artikel 10. Financiële tegemoetkoming 12
Artikel 11. Financiële tegemoetkoming meerkosten 14
Artikel 12. Primaat van verhuizen 14
Artikel 13. Weigeringsgronden 15
Hoofdstuk 5. Beschikking 17
Artikel 14. Inhoud beschikking 17
Hoofdstuk 6. Persoonsgebonden budget 18
Artikel 15. Regels voor pgb 18
Artikel 16. Onderscheid formele en informele hulp 20
Artikel 17. Hoogte pgb 21
Hoofdstuk 7. Bijdrage in de kosten 22
Artikel 18. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorziening, inclusief pgb 22
Hoofdstuk 8. Herziening, intrekking, terugvordering en controle 23
Artikel 19. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's en misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet 23
Artikel 20. Fraudepreventie en controle 25

[Artikel 21. Waardevermeerdering woning na woningaanpassing] 25
Hoofdstuk 9. Kwaliteit 26
Artikel 22. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning 26
Artikel 23. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden 27
Artikel 24. Meldingsregeling calamiteiten en geweld....28
Hoofdstuk 10. Klachten, inspraak en medezeggenschap 28
Artikel 25. Klachten....28
Artikel 26. Betrekken van inwoners bij het beleid 29
Artikel 27. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning 29
Hoofdstuk 11. Overige bepalingen en slotbepalingen 29
Artikel 28. Jaarlijkse waardering mantelzorgers 29
Artikel 29. Hardheidsclausule....30
Artikel 30. Evaluatie 30
Artikel 31. Intrekking oude verordening en overgangsrecht 30
Artikel 32. Inwerkingtreding en citeertitel....31

Intitulé

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente IJsselstein 2026

De raad van de gemeente IJsselstein;

gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van [DATUM B&W VERGADERING EN NUMMER];

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4a, eerste, tweede en zesde lid, 2.1.4b, tweede lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6 en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

overwegende dat inwoners een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven;

overwegende dat van inwoners verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan;

overwegende dat inwoners die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente;

overwegende dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen door het college om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

besluit de volgende verordening vast te stellen:

Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente IJsselstein 2026.

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Definities

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
    a. *algemeen gebruikelijke voorziening:* voorziening die niet speciaal is bedoeld voor mensen met een beperking en die algemeen verkrijgbaar is en niet of niet veel duurder is dan vergelijkbare producten, diensten, activiteiten of andere maatregelen;
    b. *algemene voorziening:* dienst of product die gericht is op maatschappelijke ondersteuning. Algemene voorzieningen zijn toegankelijk zonder voorafgaand onderzoek naar de behoefte, persoonskenmerken en mogelijkheden van de inwoner;
    c. *andere voorziening:* voorziening anders dan in het kader van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: Wmo);
    d. *budgetbeheerder:* de persoon die een persoonsgebonden budget (pgb) beheert, indien dit niet dezelfde persoon is als de budgethouder;
    e. *budgethouder:* de persoon die een persoonsgebonden budget (pgb) ontvangt op grond van de Wmo;
    f. *cliëntondersteuner:* onafhankelijke ondersteuning ten behoeve van de hulpvrager met informatie, advies en algemene ondersteuning die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen;
    g. *eigen bijdrage:* eigen bijdrage als bedoeld in artikelen 2.1.4, eerste lid, en 2.1.4a van de Wmo;
    h. *eigen kracht:* de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen van de inwoner en diens omgeving om zelf in een oplossing voor zijn hulpvraag te voorzien;

i. *financiële tegemoetkoming:* voor een specifiek doel te verstrekken bedrag, zonder dat dit kostendekkend hoeft te zijn, al dan niet forfaitair vastgesteld;

j. *hulpvraag:* behoefte aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 van de Wmo;

k. *inwoner:* een persoon die de feitelijke hoofdverblijfplaats in de gemeente heeft, waarin de Basisregistratie Personen (BRP) als hulpmiddel wordt gebruikt, en:

   i. gebruik maakt van een algemene voorziening, of

   ii. aan wie een maatwerkvoorziening in de vorm van zorg in natura, in de vorm van een pgb dan wel een financiële tegemoetkoming is verstrekt, of

   iii. door of namens wie een melding of aanvraag is gedaan;

l. *maatwerkvoorziening:* een niet vrij toegankelijke voorziening als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo;

m. *mantelzorg:* hulp ten behoeve van zelfredzaamheid, participatie, beschermd wonen, opvang, jeugdhulp en overige diensten als bedoeld in de Zorgverzekeringswet, die rechtstreeks voortvloeit uit een tussen personen bestaande sociale relatie en die niet wordt verleend in het kader van een hulpverlenend beroep;

n. *melding:* kenbaar maken van de hulpvraag aan het college als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 van de Wmo;

o. *ondersteuningsplan:* een schriftelijke weergave van het onderzoek n.a.v. een melding in het kader van de Wmo;

p. *persoonlijk plan:* een plan dat door de inwoner zelf tijdens, of vlak na de melding, wordt ingediend, waarin hij beschrijft welke ondersteuning volgens hem het meest passend is (of best passend), als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 2 van de Wmo;

q. *pgb:* persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo;

r. *pgb-plan:* een plan opgesteld door of namens de cliënt waaruit blijkt dat de besteding van het pgb voldoet aan de voorwaarden van de wet en/of deze verordening;

s. *voorliggende voorziening:* een voorziening ontleend aan een andere wettelijke regeling dan de Wmo waarmee aan de hulpvraag wordt tegemoetgekomen;

t. *wet:* Wet maatschappelijke ondersteuning 2015.

Hoofdstuk 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning

Artikel 2. Algemene voorzieningen

1. De volgende algemene voorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:
    a. voorlichting;
    b. advies en informatie;
    c. coördinatie van zorg;
    d. lichte hulp en ondersteuning;
    e. groepsbegeleiding, in de vorm van lichte coaching en praktische ondersteuning zonder Wmo-indicatie;
    f. regiotaxi, zonder Wmo-indicatie of Wmo-vervoerspas.

Artikel 3. Maatwerkvoorzieningen

2. De volgende maatwerkvoorzieningen zijn in ieder geval beschikbaar:
    a. individuele begeleiding;
    b. groepsbegeleiding in de vorm van dagbesteding, al dan niet met vervoer;
    c. kortdurend verblijf;
    d. huishoudelijke ondersteuning;
    e. vervoer;
    f. woningaanpassingen;
    g. hulpmiddelen.

Hoofdstuk 3. Toegang

Artikel 4. Melding

1. Een hulpvraag kan door of namens een inwoner bij het college worden gemeld.
2. Het college bevestigt de ontvangst hiervan schriftelijk.
3. Het college wijst de inwoner in de ontvangstbevestiging voorafgaand aan het onderzoek op:

a. de vervolgprocedure en de rechten en plichten van de inwoner daarin;

b. de mogelijkheid om gebruik te maken van kosteloze onafhankelijke cliëntondersteuning;

c. de mogelijkheid om een persoonlijk plan in te dienen binnen 7 dagen na de melding.

4. In spoedeisende gevallen als bedoeld in artikel 2.3.3 van de wet treft het college een tijdelijke voorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek als bedoeld in artikel 5 van de verordening.

Artikel 5. Onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren

1. Het college onderzoekt in samenspraak met de inwoner, en waar mogelijk met de mantelzorger of mantelzorgers dan wel zijn vertegenwoordiger en desgewenst sociaal netwerk:

   a. de behoeften, persoonskenmerken en voorkeuren van de inwoner;

   b. de hulpvraag, oftewel: welke problemen en/of beperkingen worden ervaren, de beoogde oplossing en het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;

   c. de mogelijkheden om op eigen kracht, met gebruikelijke hulp of algemeen gebruikelijke voorzieningen, zelfredzaamheid of participatie te handhaven of te verbeteren, dan wel te voorzien in de behoefte aan beschermd wonen of opvang;

   d. de mogelijkheden om met mantelzorg of hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

   e. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger;

   f. de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening of door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten te komen tot verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie, onderscheidenlijk de mogelijkheden om met gebruikmaking van een algemene voorziening te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;

   g. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het

oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang;

h. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te treffen; al dan niet middels pgb.

i. welke bijdragen in de kosten de inwoner met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de wet verschuldigd zal zijn;

j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de inwoner in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.

2. Als de inwoner een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 4, lid 3 sub c van deze verordening aan het college heeft overhandigd, betrekt het college dat plan bij het onderzoek.

3. Na afronding van het onderzoek als bedoeld in dit artikel, uiterlijk 6 weken na ontvangst van de melding van de hulpvraag, zal het college de inwoner dan wel diens vertegenwoordiger een schriftelijke weergave van de uitkomsten van het onderzoek verstrekken, in de vorm van een ondersteuningsplan. Opmerkingen of latere aanvullingen van de inwoner worden aan het ondersteuningsplan toegevoegd als bijlage.

Artikel 6. Aanvraag maatwerkvoorziening

1. Een inwoner, of zijn gemachtigde of vertegenwoordiger, kan schriftelijk een aanvraag voor een maatwerkvoorziening indienen bij het college.

2. Een aanvraag wordt ingediend middels een ondertekend ondersteuningsplan, zoals bedoeld in artikel 5 lid 3 van deze verordening. De inwoner geeft op het ondertekende ondersteuningsplan aan dat het gaat om een aanvraag.

3. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening kan pas worden ingediend na ontvangst van het ondersteuningsplan, of niet eerder dan 6 weken na de melding.

Artikel 7. Advisering

1. Het college kan een deskundige om advies vragen als dit nodig is voor het onderzoek of de beoordeling van de aanvraag.

2. Het college is bevoegd om de cliënt, of in geval van gebruikelijke hulp zijn huisgenoten, uit te nodigen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip voor een onderzoek door een of meer daartoe aangewezen deskundigen.
3. De cliënt dan wel zijn huisgenoot verleent medewerking aan het onderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid voor zover die redelijkerwijs kan worden gevergd.

Hoofdstuk 4. Voorwaarden maatwerkvoorzieningen

Artikel 8. Criteria maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het ondersteuningsplan als bedoeld in artikel 5 lid 3 van deze verordening als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening.
2. Een inwoner komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:
    a. ter compensatie van de beperkingen, chronische ziekte, psychische of psychosociale problemen, als gevolg waarvan de inwoner niet voldoende in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en voor zover de inwoner deze beperkingen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen
        i. op eigen kracht;
        ii. met gebruikelijke hulp;
        iii. met mantelzorg;
        iv. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
        v. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen; of
        vi. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.
    b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de inwoner met psychische of psychosociale problemen en de inwoner die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de inwoner deze problemen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen
        i. op eigen kracht;
        ii. met gebruikelijke hulp;

iii. met mantelzorg;

iv. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk; of

v. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

3. Bij het beoordelen van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening ‘Wonen’ kan het primaat van verhuizen worden toegepast, zoals benoemd in artikel 12 van deze verordening.

B. Wonen
(artikel 19 VN-verdrag handicap)

Bijzonderheden bij het gebruik van de handreiking voor de beoordeling van (ontwerp)wet- en regelgeving op het gebied van wonen die raken aan mensen met een beperking

I Grondbeginselen-check

a. Op welke wijze zijn de beginselen waardigheid, persoonlijke autonomie en toegankelijkheid verankerd in het voorstel (artikel 3, onder a en f, VN-verdrag handicap)?

II Rechten en verplichtingen-check

a. Hoe draagt het voorstel bij aan de (geleidelijke) verwezenlijking van het recht op wonen volgens het VN-verdrag handicap? Aan welke verdragsbepalingen geeft het voorstel uitvoering of raakt het (mede)? In het bijzonder kan gedacht worden aan de mate waarin het voorstel bijdraagt aan:
   - de mogelijkheid voor mensen met een beperking om zelf te kiezen hoe, waar en met wie zij wonen (artikel 19, onder a, VN-verdrag handicap);
   - de beschikbaarheid van ondersteuning die mensen met een beperking nodig (kunnen) hebben om zelfstandig te wonen, waarbij vrije keuze het uitgangspunt is (artikel 19, onder b, VN-verdrag handicap);
   - de toegankelijke openbare ruimte, zoals voorzieningen, faciliteiten en gebouwen die publiekelijk toegankelijk zijn (artikel 19, onder c, VN-verdrag handicap).

Bovenstaand afbeelding van artikel 19 toegevoegd.

4. Bij het toekennen van een maatwerkvoorziening ‘Huishoudelijke ondersteuning’ wordt het huidig geldende HHM-Normenkader Huishoudelijke Ondersteuning gehanteerd.

5. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening ‘Vervoer’ geldt het primaat van de collectieve voorziening, namelijk het collectief vervoer. Er wordt rekening gehouden met verplaatsingen op basis van ondersteuningsbehoefte, tot maximaal 1500 kilometer per jaar, in de directe woon- en leefomgeving van de inwoner.

6. De maatwerkvoorziening levert er een passende en doeltreffende bijdrage aan dat de inwoner op een aanvaardbaar niveau zelfredzaam is en kan deelnemen in de maatschappij.
7. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate tijdig beschikbare voorziening.

Artikel 9. Gebruikelijke hulp

1. Gebruikelijke hulp is de mate waarin de inwoner met behulp van gebruikelijke hulp het aanvaardbare niveau van zelfredzaamheid en participatie of het zich handhaven in de samenleving kan bereiken of behouden. Bij gebruikelijke hulp worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:
    a. Personen binnen de leefeenheid van een bewoner zijn altijd zelf primair verantwoordelijk voor het functioneren van het huishouden, de zelfredzaamheid en de participatie of het zich kunnen handhaven in de samenleving van de leden van die leefeenheid.
    b. Gebruikelijke hulp heeft een verplichtend karakter. Het hoeft niet te betekenen dat de leefeenheid deze hulp zelf uitvoert. De gebruikelijke hulp kan door de bewoner ook aan derden uitbesteed worden of met eigen financiële middelen ingekocht worden. Wanneer zij financieel krachtig zijn.
    c. Voor gebruikelijke hulp wordt geen (aanvullende) ondersteuning geboden vanuit de Wmo.
    d. Bij uitval van een persoon wordt door andere personen binnen de leefeenheid, al dan niet naast fulltime (vrijwilligers)werk of opleiding, zorggedragen voor een herverdeling en overname van de (huishoudelijke) taken, zorg- en begeleidingsactiviteiten.
    e. De bijdrage die van kinderen wordt gevraagd is afhankelijk van de leeftijd.
        i. Van iedere volwassene van 18 jaar tot 23 jaar wordt verondersteld een eenpersoonshuishouden te kunnen voeren. Het hebben van een bijbaan of het volgen van een voltijdsopleiding staat het leveren van gebruikelijke hulp niet in de weg.
        ii. Van iedere volwassene van 23 jaar of ouder wordt in ieder geval verwacht naast een volledige baan of opleiding een meerpersoonshuishouden te kunnen voeren. Het hebben van een fulltimebaan of het volgen van een voltijdsopleiding staat het leveren van gebruikelijke hulp dus niet in de weg.

Het bieden van gebruikelijke hulp gaat verder ook voor op andere activiteiten van leden van de leefeenheid in het kader van hun maatschappelijke participatie.

f. Fysieke afwezigheid van de huisgenoot belemmert het bieden van gebruikelijke hulp in principe niet. Van ieder (volwassen) mens wordt verwacht een volledige school- of werkweek (inclusief overwerk en reistijden) te kunnen combineren met huishoudelijke taken. Afwezigheid vanwege school- of arbeidsgerelateerde activiteiten kan er wel toe leiden dat de huisgenoot die gebruikelijk de hulp verleent de uitvoering van de taken moet plannen op momenten waarop hij/zij wel thuis is.

g. Bij de beoordeling of en in welke mate er sprake is van gebruikelijke hulp worden in ieder geval de volgende aspecten gewogen:

   i. De aard van de benodigde ondersteuning.

   ii. De mate van planbaarheid en uitstelbaarheid van de benodigde ondersteuning. Let op: niet elke zorgvraag is planbaar om dooor een thuiszorgorganisatie te worden geleverd. Een en ander is afhankelijk van de situatie van de hulpvrager.

   iii. De frequentie en omvang van de benodigde ondersteuning dat is afhankelijk is van de persoonlijke situatie van de hulpvrager.

   iv. De duur van de benodigde ondersteuning. Is er sprake van een kortdurende situatie met uitzicht op herstel of een langdurende (chronische) situatie waarin extra ondersteuning nodig is. Wanneer het om langdurige zorg gaat, zou de hulpvraag kunnen verlopen via de Wet Langdurige Zorg. Neem bijvoorbeeld Alzheimer, deze aandoening gaat nooit meer over en is dus langdurig.

   v. Gebruikelijke hulp is niet of in mindere mate van toepassing als uit objectief onderzoek (bedoelen we hiermee het keukentafel gesprek waarbij een onafhankelijke cliëntondersteuner bij is?) blijkt dat personen binnen de leefeenheid niet in staat zijn om (een aantal) taken over te nemen vanwege:

      - (langdurige) fysieke afwezigheid
      - een beperking of een beperkte leerbaarheid.
      - (dreigende) overbelasting, waarbij het evenwicht tussen draagkracht en draaglast onder spanning staat. Wanneer de dreigende overbelasting wordt veroorzaakt door een combinatie van werk en gebruikelijke hulp en andere activiteiten dan werk en huishouden, gaan werk en gebruikelijke hulp voor. Het beoefenen van vrijetijdsbesteding kan het

bieden van gebruikelijke hulp in principe niet in de weg staan. Bij (dreigende) overbelasting kan die indicatie van korte duur zijn om de leefeenheid de gelegenheid te geven de onderlinge taakverdeling aan de ontstane situatie aan te passen.

Artikel 10. Financiële tegemoetkoming

1. Het college kan een financiële tegemoetkoming verstrekken, als bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie voor:

   a. verhuizen en inrichten van de woning, indien het primaat van verhuizen wordt toegepast zoals bedoeld in artikel 12 van deze verordening;

B. Wonen
(artikel 19 VN-verdrag handicap)

Bijzonderheden bij het gebruik van de handreiking voor de beoordeling van (ontwerp)wet- en regelgeving op het gebied van wonen die raken aan mensen met een beperking

I Grondbeginselen-check

a. Op welke wijze zijn de beginselen waardigheid, persoonlijke autonomie en toegankelijkheid verankerd in het voorstel (artikel 3, onder a en f, VN-verdrag handicap)?

II Rechten en verplichtingen-check

a. Hoe draagt het voorstel bij aan de (geleidelijke) verwezenlijking van het recht op wonen volgens het VN-verdrag handicap? Aan welke verdragsbepalingen geeft het voorstel uitvoering of raakt het (mede)? In het bijzonder kan gedacht worden aan de mate waarin het voorstel bijdraagt aan:
- de mogelijkheid voor mensen met een beperking om zelf te kiezen hoe, waar en met wie zij wonen (artikel 19, onder a, VN-verdrag handicap);
- de beschikbaarheid van ondersteuning die mensen met een beperking nodig (kunnen) hebben om zelfstandig te wonen, waarbij vrije keuze het uitgangspunt is (artikel 19, onder b, VN-verdrag handicap);
- de toegankelijke openbare ruimte, zoals voorzieningen, faciliteiten en gebouwen die publiekelijk toegankelijk zijn (artikel 19, onder c, VN-verdrag handicap).

   b. een materiële voorziening voor sportbeoefening wanneer de inwoner naar het oordeel van het college niet anderszins op een aanvaardbaar niveau kan participeren;

   c. individueel vervoer, indien dit naar het oordeel van het college als de goedkoopst passende maatwerkvoorziening Wmo ‘Vervoer’ wordt aangemerkt.

2. De hoogte van de financiële tegemoetkoming is opgenomen als bijlage in de nadere regels.
3. De hoogte van de financiële tegemoetkomingen als maatwerkvoorziening is niet kostendekkend.

4. De inwoner kan slechts aanspraak maken op een tegemoetkoming indien hij geen aanspraak heeft of kan hebben op een vergoeding van de aannemelijke meerkosten op grond van een voorliggende voorziening of een andere voorziening. Hiervoor zou ook pgb kunnen worden ingezet (vanuit gemeente of Wet Langdurige Zorg).

5. De financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizen en inrichten als bedoeld in lid 1 sub a betreft een forfaitaire bijdrage in de kosten die samenhangen met het verhuizen en het gebruiksklaar maken van de nieuwe woning. De tegemoetkoming kan onder meer worden gebruikt voor de kosten van stoffering of eenvoudige afwerking van de elementaire gebruiksruimten van de woning, zoals de keuken, woonkamer, hal/gang en het noodzakelijk aantal slaapkamers. De tegemoetkoming vormt geen volledige vergoeding van de werkelijke kosten. Let op: het is makkelijk gezegd dat men moet verhuizen, maar er is landelijk gezien een enorm tekort aan woningen die rollator/rolstoel proef zijn.
6. Een materiele voorziening voor sportbeoefening als bedoeld in lid 1 sub b wordt verstrekt als:
    a. het voor de inwoner zonder sporthulpmiddel niet mogelijk is om een sport te beoefenen;
    b. de kosten hiervoor aanzienlijk hoger zijn dan de gebruikelijke kosten die een persoon zonder beperkingen heeft voor dezelfde (of een vergelijkbare) sport; en
    c. de aanvrager moet aantonen dat:
        i. er sprake is van een actieve sportbeoefening;
        ii. dit voor de inwoner nodig is om te participeren; en
        iii. er voor de inwoner geen andere mogelijkheden zijn om te participeren.
7. De financiële tegemoetkoming voor de kosten van een voorziening voor sportbeoefening als bedoeld in lid 1 sub b is bedoeld voor de aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel of sportvoorziening met een minimale gebruiksduur van 3 jaar. Indien de sportrolstoel na 3 jaar nog bruikbaar is, kan een vergoeding worden toegekend voor het onderhoud voor de duur van 3 jaar.

Artikel 11. Financiële tegemoetkoming meerkosten

1. Het college kan op grond van artikel 2.1.7 van de Wmo op aanvraag aan een inwoner een financiële tegemoetkoming meerkosten toekennen als bijdrage in de kosten van de inwoner ten behoeve van zijn zelfredzaamheid en maatschappelijke participatie.
2. De financiële tegemoetkoming meerkosten als bedoeld in het eerste lid, wordt enkel verstrekt wanneer:
    a. de inwoner aannemelijke meerkosten heeft als gevolg van zijn beperking of chronische ziekte, psychische of psychosociale problemen;
    b. geen aanspraak op vergoeding van de meerkosten als genoemd onder a. bestaat op grond van een andere voorziening.
3. Het college kan bij de beoordeling van hetgeen vereist wordt in het tweede lid onder a. rekening houden met de hoogte van het inkomen van de inwoner en dat van zijn eventuele partner en de mate waarin zich in een kalenderjaar meerkosten zullen voordoen.

Artikel 12. Primaat van verhuizen

1. De gemeente zorgt ervoor dat de inwoner een maatwerkvoorziening kan krijgen als het normale gebruik van zijn woning als gevolg van een beperking niet mogelijk is.
2. De gemeente beoordeelt of een woningaanpassing of een verhuizing de goedkoopste adequate oplossing is. Hierbij spelen de volgende factoren een rol:
    a. zijn er aangepaste of eenvoudig aan te passen woningen?
    b. de kostenvergelijking tussen aanpassen en verhuizen. Als de woningaanpassing meer gaat kosten dan € 10.000,00 wordt verhuizen als de goedkoopste adequate oplossing gezien;
    c. volkshuisvestelijke afwegingen en noodzakelijke vergunningen;
    d. de woning moet binnen een medisch aanvaardbare termijn beschikbaar zijn;
    e. sociale omstandigheden;
    f. afstemming met andere voorzieningen;
    g. werksituatie;
    h. verandering in woonlasten;
    i. wooncomfort;
    j. is de inwoner huurder of eigenaar van de woning;

k. de wil van de inwoner om te verhuizen;

l. overige specifieke omstandigheden.

Artikel 13. Weigeringsgronden

1. Er wordt geen maatwerkvoorziening toegekend, als het college van oordeel is dat:

   a. de hulpvraag kan worden opgelost door het inzetten van een voorliggende voorziening, dan wel een algemene voorziening, voor zover met betrekking tot de problematiek die in het gegeven geval aanleiding geeft voor de noodzaak tot ondersteuning, de inzet hiervan leidt tot voldoende compensatie om het gewenste resultaat te bereiken; in overeenstemming met en wens van de hulpvrager.

   b. een inwoner zijn hulpvraag redelijkerwijs van tevoren had kunnen voorzien en maatregelen had kunnen nemen om de hulpvraag te voorkomen;

   c. er voor de inwoner geen aantoonbare meerkosten zijn ten aanzien van de situatie voordat de hulpvraag ontstond;

   d. de aanvraag betrekking heeft op kosten die gemaakt zijn voorafgaand aan de melding van de hulpvraag bij het college;

   e. de aanvraag na de melding en vóór datum van het besluit is gerealiseerd of geaccepteerd, tenzij het college daarvoor schriftelijk toestemming heeft gegeven of het college de noodzaak, in hoeverre de voorziening passend is en de gemaakte kosten achteraf nog kan beoordelen;

   f. de aangevraagde maatwerkvoorziening onveilig is of risico's met zich meebrengt voor de inwoner of anderen;

   g. de maatwerkvoorziening niet langer dan zes maanden noodzakelijk is, tenzij er zwaarwegende redenen zijn om dit toch te doen; (dit is revalidatie)

   h. uit wetenschappelijk onderzoek onvoldoende de toegevoegde waarde blijkt van de maatwerkvoorziening in het wegnemen van beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie. Het college kan deze hulp wel toekennen wanneer deze in de persoonlijke situatie als meest passend worden gevonden; dit is ook conform het VN-verdrag Handicap.

   i. het toekennen van een maatwerkvoorziening een anti-revaliderend effect zou hebben, of

   j. een eerder verstrekte maatwerkvoorziening nog passend is als oplossing voor de hulpvraag.

   k. De inwoner of het netwerk rondom de inwoner op basis van eigen kracht of – voor zover het betreft de Wmo - inzet van gebruikelijke zorg in de hulpvraag kan voorzien. Aandachtspunt: voorkom vereenzaming door afhaken van netwerk wanneer deze naar hun mening worden overvraagd.

2. Het college kent geen maatwerkvoorziening ‘Wonen’ toe als:

   a. de maatwerkvoorziening wordt aangevraagd voor een verblijf dat niet bedoeld is voor permanente bewoning, zoals bijvoorbeeld een hotel/pension; trekkerswoonwagen; gehuurde kamer; tweede woning; vakantie- of recreatiewoning;

   b. de maatwerkvoorziening wordt aangevraagd voor een gemeenschappelijke ruimte, zoals trapliften, automatische deuropeners, hellingbanen, het verbreden van gemeenschappelijke toegangsdeuren, het aanbrengen van drempelhulpen of vlonders of het aanbrengen van een opstelplaats bij de toegangsdeur van de gemeenschappelijke ruimte, tenzij het gaat om een door het college aangemerkte Wmo doelgroepenwoning of een Fokuswoning;

   Zie het VN-verdrag Handicap artikel 19c, zie afbeelding volgende pagina.

B. Wonen
(artikel 19 VN-verdrag handicap)

Bijzonderheden bij het gebruik van de handreiking voor de beoordeling van (ontwerp)wet- en regelgeving op het gebied van wonen die raken aan mensen met een beperking

I Grondbeginselen-check

a. Op welke wijze zijn de beginselen waardigheid, persoonlijke autonomie en toegankelijkheid verankerd in het voorstel (artikel 3, onder a en f, VN-verdrag handicap)?

II Rechten en verplichtingen-check

a. Hoe draagt het voorstel bij aan de (geleidelijke) verwezenlijking van het recht op wonen volgens het VN-verdrag handicap? Aan welke verdragsbepalingen geeft het voorstel uitvoering of raakt het (mede)? In het bijzonder kan gedacht worden aan de mate waarin het voorstel bijdraagt aan:
- de mogelijkheid voor mensen met een beperking om zelf te kiezen hoe, waar en met wie zij wonen (artikel 19, onder a, VN-verdrag handicap);
- de beschikbaarheid van ondersteuning die mensen met een beperking nodig (kunnen) hebben om zelfstandig te wonen, waarbij vrije keuze het uitgangspunt is (artikel 19, onder b, VN-verdrag handicap);
- de toegankelijke openbare ruimte, zoals voorzieningen, faciliteiten en gebouwen die publiekelijk toegankelijk zijn (artikel 19, onder c, VN-verdrag handicap).

   c. de aangevraagde maatwerkvoorziening het uitrustingsniveau van sociale woningbouw overstijgt; Wat is het uitrustingsniveau van de sociale woningbouw?

   d. als de noodzaak tot het treffen van een maatwerkvoorziening het gevolg is van achterstallig onderhoud dan wel slechts strekt ter renovatie van de woning of

om deze in overeenstemming te brengen met de eisen die redelijkerwijs aan de woning mogen worden gesteld;

e. de noodzaak van de maatwerkvoorziening het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen in de zelfredzaamheid en participatie. Of wanneer er naar oordeel van het college geen andere belangrijke reden voor de verhuizing bestond, of

f. de inwoner niet is verhuisd naar een woning die op dat moment het meest geschikt was ten aanzien van de beperkingen van de inwoner, tenzij hiervoor schriftelijke toestemming is gegeven door het college; Aandachtspunt: weinig woningen zijn gelijkvloers en beschikken over extra ruime deuropeningen. Daarnaast wordt veelal geen rekening gehouden met de extra ruimte die nodig is wanneer men gebruik maakt van een rollator en/of rolstoel.

g. voor zover het voorzieningen in woongebouwen betreft die specifiek zijn gericht op ouderen of mensen met beperkingen en die bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden.

3. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,

   a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de inwoner zijn toe te rekenen;

   b. tenzij de inwoner geheel of gedeeltelijk tegemoetkomt in de veroorzaakte kosten, of

   c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de inwoner aan maatschappelijke ondersteuning.

Hoofdstuk 5. Beschikking

Artikel 14. Inhoud beschikking

1. Het college beslist binnen twee weken op een aanvraag als bedoeld in artikel 6 van deze verordening. Dit besluit wordt vastgelegd in een beschikking en naar de inwoner verstuurd.

2. In het besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening staat in ieder geval of deze als voorziening in natura, als financiële tegemoetkoming of als pgb wordt verstrekt. Het besluit is mede gebaseerd op het onderzoeksverslag naar aanleiding van het keukentafelgesprek met daarbij de onafhankelijke cliëntondersteuner.

3. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in natura wordt in het besluit in ieder geval vastgelegd:
    a. welke maatwerkvoorziening verstrekt wordt en wat het beoogde resultaat daarvan is; wat is passend voor de hulpvrager.
    b. wat de ingangsdatum en duur van de verstrekking is;
    c. hoe de maatwerkvoorziening wordt verstrekt;
    d. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.
4. Bij het verstrekken van een maatwerkvoorziening in de vorm van een pgb wordt in het besluit in ieder geval vastgelegd:
    a. aan welk doel het pgb moet worden besteed;
    b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
    c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
    d. de ingangsdatum en de duur van de verstrekking;
    e. hoe de besteding van het pgb verantwoord moet worden en;
    f. of een bijdrage in de kosten verschuldigd is en de daarbij door het college gehanteerde uitgangspunten, zoals de kostprijs van de voorziening.

Hoofdstuk 6. Persoonsgebonden budget

Artikel 15. Regels voor pgb

1. Als een inwoner in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening en de ondersteuning zelf wenst in te kopen met een pgb, dient hij een pgb-plan in. Hiervoor wordt het format gebruikt dat door het college is vastgesteld. Het college toetst of voldaan wordt aan de in artikel 2.3.6. lid 2 van de wet opgenomen voorwaarden.
2. In afwijking van het eerste lid geldt voor een maatwerkvoorziening in de vorm van hulpmiddelen een verkort pgb-plan waarin de inwoner motiveert waarom de maatwerkvoorziening helpt bij het bereiken van het doel. Aan het pgb-plan wordt een offerte toegevoegd.

3. De budgethouder, of indien van toepassing de budgetbeheerder, is verplicht om gebruik te maken van de op zijn situatie van toepassing zijnde modelovereenkomst van de SVB.
4. Het pgb mag niet worden besteed aan:
    a. kosten voor bemiddeling, tussenpersonen of belangenbehartigers;
    b. kosten voor het voeren van een pgb-administratie en reiskosten;
    c. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
    d. kosten voor een feestdagenuitkering en een eenmalige uitkering;
5. Bij de beoordeling of sprake is van hulp die het sociale netwerk zonder betaling kan bieden en of bij wijze van uitzondering de inzet van het sociale netwerk met een pgb betaald kan worden, spelen in elk geval de volgende aspecten een rol:
    a. het type hulp dat wordt geleverd;
    b. de frequentie van de hulp;
    c. een tijdelijke hulpvraag of hulp over een lange periode;
    d. de mate van verplichting (kan degene die de hulp levert een keer overslaan als hij/zij ziek is of op vakantie wil, of is dit niet mogelijk?);
    e. kwaliteit van de ondersteuning zit in de nabijheid van ondersteuner;
    f. pgb leidt tot een betere en effectievere ondersteuning die aantoonbaar doelmatig is;
    g. als volgens landelijk geldende kwaliteitscriteria een minimale opleiding vereist is, moet de persoon uit het netwerk die kwalificatie minimaal hebben;
    h. de persoon uit het netwerk moet aangeven dat de zorg voor hem niet tot overbelasting leidt.
6. De inwoner die in aanmerking komt voor een pgb, kan alleen diensten en andere maatregelen betrekken van een persoon die behoort tot zijn sociale netwerk indien dat aantoonbaar tot betere en efficiënte ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is.
7. Een pgb is alleen mogelijk als naar het oordeel van het college:
    a. de ondersteuning die de inwoner met het pgb wenst in te kopen naar het oordeel van het college van voldoende kwaliteit is en in voldoende mate zal bijdragen aan het bereiken van het in het verslag opgenomen beoogde resultaat;
    b. geen sprake is van ondersteuning in een spoedeisende situatie;

8. Het college acht in de volgende gevallen dat bij de budgetbeheerder sprake is van een onvermogen tot goed beheer van een pgb:
    a. problematische schuldenproblematiek;
    b. ernstige verslavingsproblematiek;
    c. aangetoonde fraude begaan in de vier jaar voorafgaand aan de aanvraag;
    d. een aanmerkelijke verstandelijke beperking;
    e. een ernstig psychiatrisch ziektebeeld;
    f. een vastgestelde, blijvende cognitieve stoornis;
    g. het onvoldoende machtig zijn van de Nederlandse taal in woord en geschrift;
    h. twijfels op overige gronden over de pgb-vaardigheid;
    i. gebleken overbelasting.
9. Tevens wordt de vertegenwoordiger alleen in staat geacht de aan het pgb verbonden taken op verantwoorde wijze te kunnen uitvoeren indien:
    a. hij niet tevens uitvoerder is van de ondersteuning die met het pgb wordt ingekocht of geen financiële relatie heeft met de uitvoerder van de ondersteuning, tenzij dit gezien de situatie van de inwoner of jeugdige, de aard van de ingekochte ondersteuning en de waarborgen waarmee een verantwoorde besteding en verantwoording van het pgb is omgeven, naar het oordeel van het college passend wordt bevonden;
    b. er sprake is van voldoende nabijheid in de vorm van fysieke aanwezigheid en tijd.
10. Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.
11. Het college kan nadere regels stellen over de aan het pgb verbonden voorwaarden en verplichtingen.

Artikel 16. Onderscheid formele en informele hulp

1. Bij het vaststellen van de hoogte van het pgb, zoals genoemd artikel 17 van deze verordening, wordt onderscheid gemaakt tussen formele en informele hulp.
2. Van formele hulp is sprake als de hulp verleend wordt door onderstaande personen, met uitzondering van personen uit het sociaal netwerk van de inwoner:
    a. personen die werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staat in het Handelsregister

(conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken, of;

b. personen die aangemerkt zijn als Zelfstandige zonder personeel. Daarnaast moeten ze ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken.

3. Van informele hulp is sprake als de hulp wordt geboden door:

   a. personen die niet voldoen aan de criteria als genoemd in lid 2;

   b. personen die voldoen aan de criteria als genoemd in lid 2, maar tot het sociaal netwerk van cliënt horen.

4. In aanvulling op het derde lid is er bij hulpverlening door een bloed- of aanverwant in de 1e of 2e graad altijd sprake van informele hulp.

Artikel 17. Hoogte pgb

1. De hoogte van het pgb is:

   a. toereikend om de benodigde hulp van derden te betrekken; en

   b. wordt vastgesteld aan de hand van een pgb-plan dat door de inwoner is ingevuld, en;

   c. is nooit hoger dan de kosten voor dezelfde of gelijkwaardige beschikbare voorziening in natura. Als een inwoner een duurdere voorziening wil inkopen, dan zijn de meerkosten voor eigen rekening van de inwoner.

2. De hoogte van het pgb voor een zaak, te weten hulpmiddelen en woningaanpassingen, wordt maximaal vastgesteld op:

   a. het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening in natura bij de leverancier waarmee de gemeente een overeenkomst heeft gesloten, rekening houdende met de wensen afgestemd op de persoon voor een passende voorziening (niet één standaard oplossing), een reële termijn voor de technische afschrijving en de onderhouds- en verzekeringskosten; of

   b. het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening volgens een door het college geaccepteerde offerte indien de gemeente voor de betreffende zaak geen overeenkomst heeft gesloten. Het college kan een tegenofferte opvragen.

Het VN-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap (vaak “VN-verdrag Handicap” genoemd) bevat meerdere bepalingen over ***hulpmiddelen*** (assistive devices). Het verdrag ziet hulpmiddelen als essentieel om gelijkheid, zelfstandigheid en participatie mogelijk te maken.

3. Indien het pgb is gebaseerd op een bedrag per uur, dagdeel of etmaal, wordt onderscheid gemaakt tussen ondersteuning geleverd door professionele organisaties, zelfstandig ondernemers en het informele netwerk:
    a. Het tarief voor een professionele organisatie bedraagt maximaal de kostprijs van de goedkoopste passende voorziening in zorg in natura.
    b. Het tarief voor een zelfstandige zonder personeel bedraagt maximaal 75 % van de kostprijs van de goedkoopst passende voorziening in zorg in natura, tenzij aannemelijk is dat dit percentage niet toereikend is om de zorg in te kopen; dan kan maximaal de kostprijs van de goedkoopst passende voorziening worden vergoed; daarom dient een onafhankelijk cliëntondersteuner bij het keukentafel-gesprek aanwezig te zijn.
    c. Voor ondersteuning uit het informele netwerk is het tarief gelijk aan het minimumloon, waarbij er bij de vaststelling van het tarief rekening wordt gehouden met de verplichte werkgeverslasten wanneer hier sprake van is. De actuele bedragen worden opgenomen in nadere regels.
4. De normbedragen voor de verstrekking van de maatwerkvoorzieningen worden door het college vastgelegd in nadere regels.
5. De kosten van hulpmiddelen in de vorm van vervoersvoorzieningen is inclusief een onderhoudspercentage. Hieronder valt onderhoud, verzekering en reparatie. Voor niet-elektrische hulpmiddelen is het onderhoudspercentage 2% en voor elektrische hulpmiddelen is dit 6%.
6. Het tarief voor het pgb blijft gelijk tijdens de hele periode waarover de beschikking wordt afgegeven.

Hoofdstuk 7. Bijdrage in de kosten

Artikel 18. Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorziening, inclusief pgb

1. De inwoner is, met inachtneming van artikel 2.1.4a en artikel 2.1.5 van de wet en het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 een eigen bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening, zolang de inwoner van de voorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor een pgb wordt verstrekt.
2. In afwijking van het eerste lid, is geen eigen bijdrage verschuldigd voor:

a. een maatwerkvoorziening vervoer, betreffende collectief vervoer. Wel betaalt de inwoner een bijdrage voor elke rit;

b. een rolstoelvoorziening.

3. De eigen bijdrage of het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs van de maatwerkvoorziening, tot aan een maximum zoals genoemd in artikel 2.1.4a, lid 3 van de wet. Deze eigen bijdrage is van toepassing per bijdrageperiode voor de inwoner en diens partner tezamen.

4. De hoogte en duur van de in het eerste lid bedoelde eigen bijdrage, wordt berekend en geïnd door het Centraal Administratiekantoor (CAK).

5. De kostprijs van een:

   a. maatwerkvoorziening in zorg in natura (ZIN) wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;

   b. maatwerkvoorziening in pgb is maximaal gelijk aan de hoogte van het pgb, welke door het college wordt doorgegeven aan het CAK;

   c. ritprijs vanuit het collectief vervoer, is ten minste gelijk aan het tarief voor openbaar vervoer in de regio en wordt rechtstreeks aan de vervoerder betaald. De hoogte van de ritbijdrage wordt door het college vastgesteld in nadere regels.

7. Voor een maatwerkvoorziening of een algemene voorziening kan sprake zijn van algemeen gebruikelijke kosten voor de inwoner. Dit zijn kosten die voor de inwoner zelf komen, omdat de inwoner deze kosten ook zou kunnen maken indien hij geen gebruik maakt van een maatwerkvoorziening.

8. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige inwoner is verschuldigd door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een inwoner.

Hoofdstuk 8. Herziening, intrekking, terugvordering en controle

Artikel 19. Voorkoming en bestrijding ten onrechte ontvangen maatwerkvoorzieningen en pgb's en misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet

1. Het college informeert inwoners en of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een

maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.

2. Onverminderd artikel 2.3.8 van de wet doet een inwoner aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet.
3. Onverminderd artikel 2.3.10 van de wet kan het college een beslissing als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de wet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
    a. de inwoner onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid;
    b. de inwoner niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen;
    c. de maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten;
    d. de inwoner langer dan twee maanden verblijft in een instelling als bedoeld in de Wet langdurige zorg of de Zorgverzekeringswet;
    e. de inwoner niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of
    f. de inwoner de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.
4. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na toekenning niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
5. Als het college een beslissing op grond van het derde lid, onder a, heeft ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens door de inwoner opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van de inwoner en degene die daaraan opzettelijk zijn medewerking heeft verleend, geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het ten onrechte genoten pgb.
6. Als het recht op een in eigendom of in bruikleen verstrekte voorziening is ingetrokken, kan deze voorziening worden teruggevorderd.
7. Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een gehele of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het pgb voor ten hoogste dertien weken als er ten aanzien van een inwoner een ernstig vermoeden is gerezen dat sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de wet.

Artikel 20. Fraudepreventie en controle

1. Het college wijst personen aan die belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens de wet en deze verordening.
2. De toezichthoudende ambtenaren zijn, voor zover dat voor de vervulling van hun taak noodzakelijk is, bevoegd tot inzage van dossiers.
3. Voor zover de toezichthoudende ambtenaar door inzage in bescheiden bij de vervulling van zijn taak dan wel door verstrekking van gegevens in het kader van een melding gegevens, daaronder begrepen bijzondere persoonsgegevens als bedoeld in de Algemene verordening gegevensbescherming, heeft verkregen, ter zake waarvan de beroepskracht uit hoofde van zijn beroep tot geheimhouding verplicht is, geldt gelijke verplichting voor de toezichthoudende ambtenaar.
4. Het college voert een actief fraudepreventiebeleid. Onderdeel van dit beleid is dat het college cliënten en betrokken derden informeert over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening zijn verbonden en over de consequenties van misbruik en oneigenlijk gebruik daarvan. Ter controle van het beroep op algemene en maatwerkvoorzieningen wordt onder meer gebruik gemaakt van bestandsvergelijkingen met actuele gegevens en van de samenloopsignalen die daaruit voortkomen.
5. Het college doet onderzoek naar de rechtmatigheid van de maatwerkvoorziening en kan daarbij onder meer gebruikmaken van huisbezoeken, risicoprofielen en bestandsvergelijkingen en de samenloopsignalen die daaruit voortkomen. Het college kan daarnaast overige signalen en tips die relevant zijn voor de aanspraak op een maatwerkvoorziening onderzoeken.
6. De aanvrager en ontvanger van de maatwerkvoorziening en eventueel betrokken derden verstrekken aan het college alle medewerking en informatie die benodigd is voor het onderzoek als bedoeld in het vorige lid.
7. Het college kan onderzoek doen naar de reden van de beëindiging van de aanspraak op een voorziening en op basis daarvan besluiten nemen met betrekking tot de rechtmatigheid van de voorziening en de wederzijds tussen het college en de jeugdige of zijn ouder resterende verplichtingen en de afhandeling daarvan.

[Artikel 21. Waardevermeerdering woning na woningaanpassing]

Dit is een optioneel artikel wat naar aanleiding van het bestuurlijk overleg nog met de werkgroep wordt besproken of dit artikel wel of niet in de verordening blijft.

1. De waardestijging als gevolg van het treffen van een woonvoorziening van meer dan €15.000 aan een eigen woning, dient bij eventuele vervreemding van de woning binnen 10 jaar na gereed melding van de woningaanpassing, aan de gemeente te worden terugbetaald door de aanvrager van de voorziening.
2. De waardestijging die door het treffen van een woningaanpassing ontstaat, wordt bepaald door taxatie van de woning voorafgaand aan het realiseren van de woningaanpassing en taxatie van de woning na gereed melding hiervan. De taxatie wordt uitgevoerd door een beëdigd taxateur, in opdracht van de gemeente.
3. De restitutie bedraagt in het eerste jaar 100% van de waardestijging, recht evenredig aflopend tot 10% van de waardestijging in het tiende jaar.
4. Bovenstaande regeling is niet van toepassing indien de aanvrager door omstandigheden, buiten de persoon gelegen, de woning gedwongen dient te verkopen. Dit is ter beoordeling aan het college.
5. In alle gevallen wordt de bijdrage, die voor rekening van de aanvrager is gekomen bij de toekenning van de woonvoorziening(en), in mindering gebracht op de waardestijging. Het terug te betalen bedrag bedraagt nooit meer dan het verstrekte bedrag.

Hoofdstuk 9. Kwaliteit

Artikel 22. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
    a. het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de inwoner;
    b. het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg en ondersteuning;
    c. erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard;
    d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken, en
    e. een integraal zorgplan per cliënt; en rapportages over resultaten.

2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks inwonerervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de inwoner ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.
3. Het college draagt er zorg voor dat indien een aanbieder gebruik maakt van een onderaannemer, deze er als hoofdaanbieder verantwoordelijk voor is dat de onderaannemer voldoet aan de kwaliteitseisen die het college aan de ondersteuning stelt.
4. Het college draagt er zorg voor dat de aanbieder er zorg voor draagt dat de door hem ingeschakelde medewerkers en vrijwilligers voldoen aan de voor de functie vereiste deskundigheid, vaardigheden en wettelijke eisen.
5. Het college kan periodiek en steekproefsgewijs de kwaliteit van de door de aanbieder geboden ondersteuning onderzoeken.
6. Het college kan aan hulpverleners die werken op basis van een pgb eisen stellen die aansluiten bij de eisen die aan aanbieders worden gesteld, teneinde de kwaliteit, veiligheid en doelmatigheid van de te leveren ondersteuning te waarborgen.

Artikel 23. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van een dienst door een derde en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
    a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met derde; of
    b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
        i. een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en
        ii. de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
    a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, en
    b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:

a. de kosten van de beroepskracht;

b. redelijke overheadkosten;

c. kosten voor niet-productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;

d. reis- en opleidingskosten;

e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;

f. overige kosten als gevolg van gemeentelijke eisen, waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.

4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Artikel 24. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar, doet onderzoek naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 10. Klachten, inspraak en medezeggenschap

Artikel 25. Klachten

1. Het college stelt een regeling vast voor de afhandeling van klachten van inwoners die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen en aanvragen als bedoeld in deze verordening.

2. Aanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van inwoners ten aanzien van alle voorzieningen.
3. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 26. Betrekken van inwoners bij het beleid

1. Het college zorgt ervoor dat vertegenwoordigers van cliëntgroepen vroegtijdig in de gelegenheid zijn om voorstellen voor het beleid Wmo te doen en advies te geven bij besluitvorming over regelgeving en beleid betreffende Wmo. Het college zorgt voor de ondersteuning die nodig is om hun rol effectief in te kunnen vullen.
2. Het college zorgt ervoor dat inwoners kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden. Inwoners worden door het college voorzien van de informatie en ondersteuning die nodig is voor adequate deelname aan dit overleg. Het college kan via de ASDIJ of de ambassadeur van het VN-verdrag Handicap hiervoor ervaringsdeskundigen benaderen.

Artikel 27. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Het college ziet toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Hoofdstuk 11. Overige bepalingen en slotbepalingen

Artikel 28. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. Mantelzorgers van inwoners in de gemeente kunnen door middel van een melding bij het college voor het ontvangen van een jaarlijkse blijk van waardering in aanmerking worden gebracht.
2. De mantelzorgwaardering wordt verstrekt in de vorm van een waardebon en kan in sommige gevallen ook bestaan uit een uitnodiging voor een feestelijke bijeenkomst. Het bedrag van de waardebon wordt bij nadere regelgeving bekendgemaakt.
3. Een mantelzorgwaardering kan worden aangevraagd door de mantelzorger of de inwoner die hulp ontvangt. Er moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden:

a. de mantelzorg wordt minimaal drie maanden verleend met minimaal acht uur per week;

b. de mantelzorger woont in de gemeente IJsselstein of de mantelzorger verleent hulp aan een inwoner van de gemeente IJsselstein;

c. de mantelzorger verleent intensieve hulp;

d. de mantelzorger geeft geen betaalde hulp aan de inwoner.

4. De mantelzorgwaardering moet worden aangevraagd bij het Steunpunt Mantelzorg in IJsselstein.
5. De aanvraag voor een mantelzorgwaardering kan jaarlijks alleen in de periode tussen 1 juli en 30 september bij het college worden ingediend.
6. Per mantelzorger kan er jaarlijks één aanvraag worden ingediend.
7. Het college stemt nadere invulling en uitvoering van de blijk van waardering af met het actuele steunpunt mantelzorg.

Artikel 29. Hardheidsclausule

1. Het college is bevoegd, in gevallen waarin de toepassing van deze verordening naar zijn oordeel tot een bijzondere en onvoorziene hardheid leidt, ten gunste van de inwoner gemotiveerd af te wijken van deze verordening, indien daar dringende redenen voor zijn.

Artikel 30. Evaluatie

1. Het door het college gevoerde beleid wordt tenminste eenmaal per vier jaar geëvalueerd, tenzij (veranderende) wetgeving hier eerder aanleiding toe geeft. In het beleid wordt de lokale inclusie agenda van het VN-verdrag Handicap verwerkt. Deze zal tijdens de evaluatie mede bekeken worden en al dan niet worden aangepast.
2. Indien de evaluatie daartoe aanleiding geeft, wordt de verordening aangepast. Het college zendt hiertoe telkens na vier jaar na inwerkingtreding van de verordening aan de raad een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van de verordening in de praktijk.

Artikel 31. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. De Verordening jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning gemeente IJsselstein 2022 wordt ingetrokken.

2. Voorzieningen die zijn toegekend op grond van de in lid 1 genoemde verordening blijven gelden tot dat het college een nieuw besluit heeft genomen.
3. Aanvragen die zijn ingediend op grond van de in lid 1 genoemde verordening en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Op bezwaarschriften gericht tegen besluiten op grond van de in lid 1 genoemde verordening wordt beslist met toepassing van die verordening.

Artikel 32. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op de eerst dag na bekendmaking daarvan.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente IJsselstein 2026.

Ondertekening

Aldus vastgesteld in de raadsvergadering van [datum]

De voorzitter,

De griffier,